

Uff S U L Z F E L D E R I S C H

Zum HUNDERTJÄHRICHA vun unserm Schulhaus

Ämtlich verbrieft -
un also gänz gwieß woher:
Eizug ens Schulhaus gnau vor hundert Johr.
Dess Jubiläum häämmer net vergessa,
wänn aa kooi Schul meh drin isch underdessa.

En hundert Johr - vier Generationa rund,
un selle Schiiler vun de erschda Stund
wärd uff de Bilder kaum noch ebber kenna,
neddamol d Kindeskinden meh vun denna.

S isch awwer ebbes droo hochintressant:
d Frisura vun de Kinder, d Schuh un s Gwänd,
un aa die damals riesagroße Klassa,
wu sich bei weidem net vergleiche lassa.

Was hat sich doch scho doo
vun dort bis heit.
Zwee Weltkrieg häwwa ghaust en derra Zeit,
un mänchs triibs Wässerle
isch d Kohlbach nunder.
Trotzdem -
s Johrhundert bleibt
e technischs Wunder.

Dess alles hat sich ausgewirkt
en dem Haus.
Oozehlich Kinder senn ens Läwa naus,
net ausgrischt bloß
mitem normala Wissa.
S gibt Heechers noch,
was Junga lerna missa.

Un senn jetzt d Lehrer widder
vorrem Blick,
noord kommt aa die un selle
Schulstund zrick,
wus Hosaspännes gäwwa hat un Datza,
dails mit Geheil quidiert
un dails mit Fratza.

Je, was dess Schulhaus heit
z verzehla wiißt?
Un wänn mer iwwer dess noord
schreiwa miißt,
was alle zamma em Gedächtnis häwwa,
s dääd Biicher voll,
so dick wie d Biiwl, gäwwa.

S hat jo weit eldra Heiser noch em Ort,
awwer kaum oois isch so
mit Schrift un Wort
un Gaischdesgut (oft oosichtbar dehinder)
zum Sega gwest
for so viel Menschakinder.

I.G.